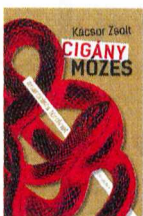

könyv

■ KÁCSOR ZSOLT: CIGÁNY MÓZES

A kezdetek kezdetén nem az Úrnak lelke táplálja vala az vizeket, hanem a nulla terjed szét és kezd pörögni, ebből lesz az anyag, az idő, a hő, a szerves élet és „a multiverzum legnagyobb kreténje”, az ember. A cigányok aztán eljutnak a Csepel-szigeten lévő Horthy-ligetbe. Hatalmas és profán szürreális látomás ez az öt részre, öt hosszú mondatra tagolódó regény, amelyben az egyes részekben belül a szöveg folyamatosan árad, ömlik, talán túlságosan is nagy erővel... Még jó, hogy vizuálisan gyakorta meg-megszakad ez a szövegáramlás, de még az elválasztó fekete csíkokban is betűk lesnek ránk. Elképesztően burjánzó írói fantáziát látunk működés közben: előttünk születik a mítosz. A részek címei Mózes öt könyvét idézik, és bennük persze korántsem csupán a *Biblia*, a keresztény mitológia idéződik meg, hanem például a görög-római is, a mindközönségesen Bojler nevű gyilkos egyenesen úgy csap vissza, mint Hektór a „dicső Akhilleuszra” (jelzem, hiába, mert a címszereplő torkon üti). Mózes, aki itt nem zsidó, hanem cigány, a második fejezetben pillantjuk meg, amint kihullott és a hét napjairól elnevezett tejfogait csörgeti hét dióban...

Ahogy a mítoszok és eredetmondák kavarnak a látomásban, úgy torlódnak egymásra a különböző nyelvi regiszterek is, „széletterjedvén széletterjednek” egyfelől, „gennyláda tetű” másfelől, még Bari Károly-idézet, sőt több slágertörmelék is felbukkan.

Az első embert egyébként Sunyának hívják, szívében ott tekeg a pusztítás piros démona. Exodus? Megváltás? Ugyan már.

d. magyar

Pesti Kalligram, 2020, 272 oldal, 3990 Ft

